

EESC info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

September 2020 | SL

Komuniciranje med krizo

V zadnjem delu serije podkastov, posnetem v francoščini, je **Isabel Caño Aguilar**, podpredsednica EESO, pristojna za **komuniciranje**, spregovorila o izkušnjah, povezanih s COVID-19. Opisala je, kako je pandemija spremenila celotno delo EESO na področju komuniciranja, pri čemer sta ključni besedi vseh dejavnosti in pobud postali solidarnost in zavezanost, začevši z **nagrado EESO za solidarnost civilne družbe**. Kot je dejala podpredsednica: „Nič ne bo več tako kot pred pandemijo. Vendar smo dolžni ukrepati, da bo Evropa postala močnejša. Evropski državljani in državljanke od nas to zahtevajo.“

Dessine-moi... (Nariši mi ...)

Rubrika „Dessine-moi...“ (Nariši mi) se izteka. Objavljamo še zadnje članke iz bogate palete pričevanj, ki nas spremljajo vse od začetka pandemije. Iskrene izpovedi o tem obdobju neprostovoljne osamitve nas s svojo ganljivostjo spodbujajo, da iščemo lepoto v drugih ter se bolj zavedamo smisla življenja in tega, kako pomembno je izkoristiti vsak trenutek v času in prostoru.

Zahvaljujemo se članom, ki so še zadnji prispevali k naši rubriki: **Claudine Otto, Giulii Barbucci, Laure Batut, Bente Sorgenfrey, Karolini Dreszer-Smalec, Dilyani Slavovi, Renate Heinisch, Januszu Pietkiewicz, Jožetu Smoletu, Martinu Sieckerju in Arnaud du Schwartzu.**

V imenu celotne ekipe EESO info se zahvaljujemo 43 predstavnikom iz 27 držav članic, ki so svoj čas posvetili temu, da so s svojim pričevanjem bralce ponesli v svet njihovih čustev in doživljanja tega težkega obdobja, v katerem živimo.

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

UVODNIK

Civilna družba mora izkoristiti trenutek in s premišljenim realizmom iskati nove poti

V dobi vse hitrejših preobrazb smo lahko spoznali, kako krhki so lahko naša demokracija, naše družbe in naš planet.

Ko sem aprila 2018 prevzel funkcijo predsednika, me je vodila misel, da moramo znova odkriti humanistični duh renesanse in z njim pospešiti naš napredek na poti do trajnostne Evrope. Glede na brexit in evropske volitve mi je bilo jasno, da mora imeti civilna družba ključno vlogo pri prehodu gospodarstva na bolj trajnostne in pametne vzorce.

Ta mesec se moj mandat izteka in lahko rečem, da je Evropa znova pokazala svojo odpornost. Nacionalisti in evroskeptiki so bili na volitvah v Evropski parlament premagani; pandemija COVID-19 je zadala hud udarec njihovi lažnim trditvam. EU je sprejela ukrepe, kakršnih še ni bilo. V nekaj mesecih je podrla tabuje, za katere se je zdelo, da jih ni mogoče omajati, zaščitila je svoje državljane in skupnosti ter vlaga v močno strategijo za prihodnost, ki je deležna doslej največjega soglasja.

Danes sem vse bolj prepričan, da tri prednostne naloge mojega predsedovanja – trajnostni razvoj, mir in kultura – ostajajo v samem jedru te renesanse v Evropi.

Pandemija COVID-19 je morda svarilo, toda ni edino: že prej smo se soočali s podnebnim spremembami in izrednimi vremenskimi pojavi. Načrt EU za okrevanje, sprejet zaradi pandemije, je edinstvena priložnost, da se izognemo črnemu dnevu za človeštvo in Evropi zagotovimo vodilno vlogo na svetu na področju trajnosti.

Civilna družba nam lahko kaže pot. Bili smo prva institucija EU, ki je prisluhnila Greti Thunberg in mladim podnebnim aktivistom, ki so zavzeli ulice in zahtevali takojšnje spremembe. V EESO smo bili prvi, ki smo pripravili modele krožnega gospodarstva in trajnostnega razvoja. Naši volivci in lokalne vlade bodo še naprej na prvi bojni črti, ko gre za izvajanje načrta za okrevanje po pandemiji, in si bodo prizadevali, da bi preprečili kaos. Pred nami je konferenca o prihodnosti Evrope – priložnost, ki nas lahko skupaj privede do nove Evrope.

Robert Schuman je v deklaraciji pred 70 leti dejal, da svetovnega miru ni mogoče ohranjati brez ustvarjalnih naporov, sorazmernih z nevarnostjo, ki mu preti. V nobenem delu sveta in še nikoli v zgodovini ni človeštvo doživelo tako dolgega obdobja miru, stabilnosti in gospodarske blaginje. Svoboščine in pravice še nikoli niso bile tako trdno zajamčene kot zdaj v Evropi. Toda, kot dobro vemo, ne smemo počivati na lovorikah.

Evropa je na preizkušnji zaradi več kriz; zdaj še toliko bolj kot kdaj koli prej, zaradi nepričakovane pandemije, kakršne ne pomnimo. Vendar pa sem prepričan, da imamo dovolj energije in ustvarjalnosti, da iz krize pridemo skupaj in še močnejši. Zdaj je čas, da se še enkrat lotimo izziva.

Ta hiša evropske civilne družbe, ki je pred kratkim praznovala 60. rojstni dan, ima pomembno vlogo v času, ko se z novimi močmi osredotočamo na tisto, kar je res pomembno, postajamo bolj odprti za spremembe in – kot je dejal Schuman – iščemo načine za gradnjo Evrope s konkretnimi dosežki, ki bodo najprej oblikovali dejansko solidarnost.

Tisti, ki si drznejo iskati nove poti, sanjati, sodelovati, tvegati in negovati skupen občutek odgovornosti, nas bodo pripeljali do rEUnesanse, ne da bi pri iskanju novih možnosti z navdušenjem in premišljenim realizmom pozabili na zdrav razum.

Luca Jahier

predsednik EESO

KOLEDAR DOGODKOV

6. in 7. oktober 2020, Bruselj, Belgija

Dnevi dobrodošlice (Welcome days) za nove člane EESO

27., 28. in 29. oktober 2020, Bruselj, Belgija

Prenova mandata – plenarno zasedanje EESO

KAROLINA DRESZER-SMALEC: „KORONAVIRUS: KAJ SMO SE NAUŽILI“

Marca 2020 smo se začeli zavedati, da pandemija COVID-19 ni le zdravstvena kriza, temveč vpliva na številne vidike našega življenja. Tudi združenja in aktivisti smo videli, da se bomo pri našem običajnem delu soočali z novimi izzivi. Izkazalo se je, da je položaj celo slabši od pričakovanega.

Maja 2020 smo organizirali „virtualno pijačo“. Po dveh mesecih omejitev gibanja in dela na daljavo smo se odločili, da se vidimo in si izmenjamo

naše prve vtise o tem obdobju.

Tako smo več ur vneto razpravljali s kolegi iz Evropskega državlanskega foruma – nadnacionalne mreže več kot 100 združenj in nevladnih organizacij iz 27 evropskih držav, ki dejavno sodelujejo pri vprašanjih, kot so državljanska vzgoja, varstvo človekovih pravic in zagovarjanje demokracije. Vsak je izhajal iz svoje nacionalne perspektive, vendar so bili zaključki podobni.

Na podlagi teh razprav smo prišli do naslednjih spoznanj:

1. Naša varnost je odvisna od varnosti drugih ljudi.

Za vse v naši družbi in po vsem svetu potrebujemo univerzalno zdravstveno in socialno zaščito.

2. Vsi smo ranljivi, naše usode pa se prepletajo.

Solidarnost, enakopravnost, pravice in skrb morajo biti osnova mednarodnih odnosov in našega vsakodnevnega življenja.

3. Skupno dobro obstaja.

Javne institucije morajo varovati in izvajati skupno dobro ter mu služiti, ne pa skrbeti za posamezne interese.

4. Demokracija je najpomembnejši protivirus, ki ga vsi potrebujemo.

Javno dobro zagotavljajo ozaveščanje državljanov, državljanska udeležba, verodostojne informacije, javne raziskave in izobraževanje ter pregledne informacije.

5. Svetovni tržni sistem je neuspešen.

Preseliti moramo proizvodnjo, uvesti krožno gospodarstvo in vsem zagotoviti univerzalni temeljni dohodek.

6. Smo skrbniki Zemlje, ne njeni lastniki.

Narava je omejitvene ukrepe izkoristila, da bi si opomogla od škode, ki ji jo povzročamo. Svet mora postati pravičen do okolja.

7. Resnični heroji so kritični delavci. V ospredju so ženske.

Priznati je treba prispevek žensk v družbeni hierarhiji. Tiste, ki so nevidne, morajo imeti možnost popolnega uveljavljanja svojih pravic.

8. Živeti je treba počasneje.

Omejitev gibanja nas je prisilila, da namenimo vso pozornost socialnim vezem, potrpežljivosti in sočutju, kar moramo ohraniti tudi v prihodnje.

9. Zaščititi moramo ljudi, družbo in okolje.

Zavezati se moramo pravičnemu okrevanju in prehodu v naših državah, v Evropi in povsod po svetu.

10. Prihodnost mora biti drugačna od preteklosti.

Učiti se moramo iz izkušenj in delovati skupaj.

Se bomo iz krize česa naučili? Smo sposobni krizo izkoristiti kot novo priložnost?

Prepričana sem, da mora biti prihodnost drugačna od preteklosti.

MARTIN SIECKER: VEDNO GLEJ NA SVETLO PLAT ŽIVLJENJA

Vse mi je novo, to je prva pandemija, ki sem jo osebno izkusil. Na internetu sem našel seznam desetih najhujših pandemij v zgodovini in ugotovil, da je bila španska gripa leta 1920 zadnja, ki je pred pandemijo COVID-19 prizadela Evropo. Morda sem star, vseeno pa nisem še toliko star.

Moja partnerka se hitro okuži, saj je slabo odporna na mikroorganizme, in če kaj stakne, je zaradi kronične bolezni dihal zelo ranljiva. Zato se zelo izogibava stikom z drugimi. To obema prinaša nove izkušnje. Odločila se je, da se bo bolj ali manj samoizolirala, da se izogne morebitni okužbi.

Zato zdaj jaz počnem stvari, ki jih je prej ona, na primer nakupujem. Pred

krizo sem sicer tudi, vendar sem le potiskal nakupovalni voziček en meter za njo, medtem ko ga je ona polnila. Zdaj je drugače.

Potiskati je lahko: samo slediš ji in tuhtaš, kako bi ustvaril boljši svet, medtem ko ona polni voziček. Odkar ga moram polniti sam, sem v stresu zaradi izbire, ki jo ponuja vsaka od polic. Na listku piše kava, na polici pa je na voljo na desetine blagovnih znamk in vse so si podobne. Le kakšen toaletni papir rabiva: eno-, dvo-, tri- ali štirislojen? Moja žena točno ve, katere izdelke želi in kje jih najde, zato nakup opraviva v nekaj minutah. Zame pa so trgovine labirinti: edino pri pivu nisem v škripcih glede izbire, vse ostalo traja ure in ure in me postavlja pred hude dileme.

Začetni odziv Nizozemcev na pandemijo me je presenetil. Odzvali so se soglasno in solidarno. Žal se je izkazalo, da je bila pozornost majhne in zapletene skupine tudi sicer obžalovanja vrednih posameznikov zelo kratka, v nekaj tednih se je njihova solidarnost razblinila. Nehali so spoštovati pravila in začeli obtoževati

vlado, da krati njihove temeljne pravice in omejujejo njihove štiri svoboščine. V prizadevanjih za svojo neodtujljivo pravico do zabave so tožili državo, izgubljeni v svoji pobesneli norosti.

Hvala bogu živimo v Evropi, kjer sta demokracija in pravna država (v večini držav članic) relativno dobro uveljavljeni in zdravstveni sistemi precej dobri v primerjavi z drugimi deli sveta. Če pogledamo učinek na različne generacije, je jasno, da mlade najbolj ogroža virus njihove lastne starosti. Pri devetnajstih je normalno, da hodiš na zmenke, odkrivaš spolnost in to čudovito reč, ki se imenuje ljubezen. A v času pandemije so že nedolžni objemi tabu. S tem mladina izgublja občutek varnosti in se počuti zgubljeno zaradi nepotešenih želja.

Ključno vprašanje pa je, kaj z gospodarstvom? Ponovni zagon po načelu „običajnega poslovanja“, ko bo pandemija pod nadzorom? Ali raje zgrabiti to priložnost, da obrnemo hrbet sistemu, v katerem vladajo kanibalski monopolisti, in se usmerimo v vključujoč model s trajnostnimi, manjšimi pobudami v mirnem sobivanju z odgovornimi velikimi podjetji? Izbira med nadaljevanjem po starem ali spremembo našega zaslepljenega ravnanja bo odločala o naši prihodnosti: ali bomo preživeli ali pa izumrli, izgubljeni v breznu samouničenja.

Želim vam lepih časov, meditacije, razmišljanja in, po potrebi, kesanja.

JOŽE SMOLE: "IZ KRIZE PRIŠLI SKUPAJ IN MO?NEJŠI"

Soočili smo se s stanjem, kakršnega še nismo doživeli. Virus je prišel nenadno in se je zelo hitro širil, kar je vodilo v popolno karanteno celotne države. Ker se s tako situacijo do zdaj še nismo srečali, nismo imeli izkušenj, kako se najučinkoviteje s tem spopasti. Spraševali smo se, kako naprej. Na začetku smo bili popolnoma prestrašeni in nemočni. Na poslovnem področju so praktično v trenutku odpadli vsi poslovni načrti za letošnje leto (2020), zaradi negotove situacije pa so tudi vsi prihodnji načrti zelo negotovi.

Vsi smo si zastavljali enako vprašanje: kako naprej? Kako delovati v novonastalih razmerah: karanteni, popolni izolaciji in brez napovedi, kdaj se bo to stanje končalo? Največ strahu in skrbi zmeraj povzroča nezmožnost napovedi, kako naprej. Tudi prvi odzivi podjetij so bili podobni. Vsi so od nas želeli vedeti, kako dolgo bo to stanje trajalo, kako se bo odzvala država in na kakšno pomoč lahko računajo. Že zelo zgodaj se je začelo kazati, da vsi nismo v enaki situaciji, saj je za del gospodarskih panog, kot sta turizem in logistika, to potop, medtem, ko je za nekatere druge, npr. sektor informacijske tehnologije in prehransko industrijo, to pomenilo nove priložnosti in izzive.

Na našo srečo se je vlada, čeprav je bila na novo oblikovana, hitro in ustrezno odzvala tako, da smo skupaj pripravljali programe ukrepov, podpore, spodbud itd. Zato smo bili neprestano v neposrednem stiku z velikim številom naših članov iz različnih panog, tako da smo bili najboljše seznanjeni s stanjem v posameznih panogah in smo dobili največ idej, katere oblike pomoči bi bile najbolj učinkovite, ter smo o tem seznanjali

predstavnike vlade.

Najbolj pogrešam osebno komuniciranje in osebne stike. Dejstvo je, da se je komuniciranje v tem času v največji možni meri preselilo na komuniciranje preko spletnih orodij, komuniciranje v živo pa je praktično zamrlo. Kot eno največjih koristi COVID-19 lahko štejemo enormni skok v digitalizaciji tako v elektronskem komuniciranju med podjetji ter med državo in podjetji, kakor tudi s prebivalstvom in uporabniki.

Glede na rezultate ugotavljamo, da je tu najpomembnejša dobra organiziranost in disciplina vseh državljanov glede sprejemanja in upoštevanja navodil in ukrepov, saj samo ti vodijo do pravih rešitev.

Dejstvo je, da bo kot posledica COVID-19 prišlo do sprememb na mnogih področjih. Ne vemo pa niti tega, kako dolgo bo COVID-19 trajal, prav tako ne vemo, ali bomo s koncem epidemije začeli šteti obdobja od enega vala COVID-19 do drugega, saj se virusa nismo trajno rešili. Kriza se kaže na vseh področjih, od šolstva, zdravstva, finančnega sektorja, gospodarskega sektorja itd. Ne vemo, kakšno bo stanje ob koncu krize in kako močno bo gospodarstvo prizadeto po koncu krize.

Prišlo bo do mnogih sprememb, ki so nepoznane, zaradi tega je spraševanje, katera delovna mesta bodo „padla“, napačno. Vsi si moramo prizadevati, da bodo naša podjetja in s tem tudi naša delovna mesta ob koncu krize kar najbolj konkurenčna. To bomo dosegli ne samo z državno pomočjo, ampak tudi z nenehnim izobraževanjem na vseh ravneh.

Dejstvo je, da nam je obdobje izolacije jasno pokazalo, da samo digitalno komuniciranje ne more nadomestiti osebnih stikov, pa naj gre to za šole, poslovanje ali druge dejavnosti. Zato je seveda cilj, da bi znova komunicirali v živo tako v krogu našega združenja kot tudi z vsemi, s katerimi trenutno komuniciramo le preko spletnih orodij.

JANUSZ PIETKIEWICZ: STORITVE SPLOŠNEGA POMENA IN PANDEMIJA

Ob prehodu iz februarja v marec smo se med študijami in razpravami kot vsako leto pridružili našim bolgarskim prijateljem pri veselem praznovanju običaja *martenica*. Nadeli smo si tanke zapestnice iz prepletenih rdečih in belih vrvic in za srečo dobili v dar male volnene lutke. Čutiti je bilo optimizem ob prihajajoči pomladi. Drug drugemu smo zaželeli uspeh v zadnji fazi petletnega mandata EESO.

Instinktivno smo se izognili misli na grožnjo, ki jo je za naše urejeno življenje v osrčju EU predstavljal virus, ki se je širil po Aziji. Res je, da so iz

južne Evrope že prihajali znaki in resna opozorila, vendar smo morali pred pandemijo zaščititi postopke evropskih institucij. Poleg tega, kot so se pošalili naši kolegi onstran Donave, v skrajni sili ne more škodovati zdravilna kapljica iz domače lekarne – rakija. Pozive po razkužilih v sejnihi sobah se je res ignoriralo, vendar smo ves čas skrbeli za to, da se je tveganje pozorno spremljalo, tako da so bili naši strahovi o virusu pomirjeni.

V sredo, 11. marca, sem s študijsko skupino ECO/505 še razpravljajal o priporočilih glede naložbenega načrta za trajnostno Evropo. V strokovnih skupinah smo pripravili akcijske načrte in rezervirali naša naslednja potovanja, nato pa se je teden kasneje življenje nenadoma ustavilo. *Omejitev gibanja!* Metaforično bi to lahko opisal kot vlak, ki se sunkovito ustavi ob iskrah, ki švigajo izpod njegovega kolesja.

Nihče ni pričakoval ukrepov omejitve gibanja, ki so postajali vsak dan strožji. Segali so v same temelje našega življenja. To je bil poseben psihološki cunami, ki je z besedami pesnika Ildefonsa Gałczyńskiego spominjal na „žalost, ki je tekla skozi um“. Presenečenje nad tem, da je treba ostati doma, vsakdanji občutek strahu, vprašanja o tem, kako je mogoče priti do pomoči in nujnih proizvodov, spremembe navad.

Nisem si mislil, da se ne bom vrnil v Bruselj do junija, ko sem z avtom potoval po praznih avtocestah, saj poletov še ni bilo. Spominjam se, da sem natiskal „dovoljenje“ za pot, ki sem ga prek elektronskega sporočila prejel od generalnega sekretarja – *COVID-19 laissez-passer*. Izdan je bil 29. maja 2020 v štirih jezikih in olepšan z mogočnim okroglim žigom. Z njim naj bi mi bilo zagotovljeno, da mi ne bo treba v karanteno.

Za vsak slučaj sem to po telefonu preveril še pri nemških zdravstvenih uradih *Gesundheitsamt* v regijah, čez katere sem potoval. 8. junija sem se v Bruslju udeležil prve hibridne seje študijske skupine ECO/510 in nato plenarnega zasedanja 10. in 11. junija.

Javne in družbene medije so že preplavili komentarji in sumičenja o tem, kdo naj bi bil v resnici odgovoren za virus. Škoda, da vsaj zaenkrat še ni bila napisana sodobna mojstrovina, kot sta na primer *Dekameron* Giovannija Boccaccija iz 14. stoletja ali *Kuga* Alberta Camusa iz leta 1947, ki resnično pokažeta hibe človeške narave in boj človeštva proti bolezni.

Kar zadeva omejitve gibanja po svetu in opozorila glede novega napada virusa SARS-CoV-2 – tokrat v kombinaciji s sezonsko gripo, ki v številnih državah vsako leto terja veliko žrtev, celo več kot trenutno COVID-19 –, sem pomislil na pomen storitev splošnega pomena, ki se jih je desetletja zanemarjalo.

Pandemija COVID-19 je končno razkrila zelo pomembno in stabilizacijsko vlogo izvajalcev teh storitev, ki delujejo lokalno, regionalno ali na evropski ravni. Socialna sfera je končno začela verjeti v svojo bistveno vlogo kot hrbtenice evropskega socialnega modela in morebiti uspešnega okrevanja gospodarstva v okviru instrumentov Next Generation EU in evropskega zelenega dogovora.

Energetske in vodne storitve, predelava odpadkov in javni prevoz so v času gospodarske krize nudili varnost in zagotovili, da tokovi življenja v naših skupnostih še naprej tečejo. Brez predhodnih naložb v te sektorje namreč vsakodnevne stvari, kot so dopoldanski tuš v domači kopalnici, priprava kave ali pravočasen prihod v službo ali bolnišnico, ne bi bile mogoče. To velja tudi za zdravstveno varstvo ter oskrbo invalidov in starejših. Ta področja ne bi delovala, če ne bi bilo postopkov kriznega upravljanja in če storitve splošnega pomena ne bi imele političnega razumevanja in podpore javnosti.

Podobno je treba obravnavati izjemno pomembno področje izobraževanja, raziskav in splošnega koncepta kulture, šele nato pa se lahko pritožujemo zaradi težav, ki smo jih imeli med krizo.

GIULIA BARBUCCI: GLAS SINDIKATOV JE BIL V TEH MESECIH ŠE GLASNEJŠI KOT PREJ

11. marec: vrnem se v Rim, domov. Ozračje je težko, tesnobno. Na severu Italije že štejejo mrtve. Hči Ilaria se je vrnila iz Milana, kjer študira, starejša hčerka Miriam, ki živi in dela v Barceloni, pa je zelo zaskrbljena.

Premier Conte zvečer razglasi karanteno za celotno ozemlje Italije. „Rdeča“ območja na severu so že zaprta in njihovi prebivalci se morajo osamiti.

Zaprejo se šole, nogometno prvenstvo in športno-rekreativne dejavnosti se prekinejo, obiski bolnikov v zdravstvenih ustanovah so prepovedani. Potovanje z javnimi in zasebnimi prevoznimi sredstvi ni več mogoče in ustavijo se vse nenujne proizvodne dejavnosti.

Italija se je znašla pod ogrinjalom neresničnosti. Dezorientacija, strah: zdi se, da se virus nezadržno širi in da ga ni mogoče ustaviti.

Kruto resničnost simbolizirata dve podobi: dolga kolona vojaških vozil v Bergamu, ki iz dežele odvažajo trupla, saj na tamkajšnjih pokopališčih ni več prostora, in močna in nepozabna podoba papeža Frančiška, ki moli na praznem trgu sv. Petra, kot jo je 28. marca po svetu prenašala televizija.

Italijanski sindikalisti so se takoj povezali z vlado, da bi zagotovili varnost bistvenih proizvodnih dejavnosti, ki so nujne, da bi lahko državljani v trgovinah in lekarnah dobili potrebna živila in zdravila. Sindikati se nikoli niso ustavili in prekinili svoje podpore tistim, ki so izgubili delo; prizadevali so si za sporazume s podjetniki, da bi omogočili delo na daljavo, in za izplačilo dohodkovne podpore, ko dohodek ni bil več zagotovljen.

Razmere v bolnišnicah so ušle nadzoru: praznih postelj ni več, oddelki za intenzivno nego so na robu zmogljivosti in na koncu moči so tudi zdravstveni delavci: medicinske sestre, zdravniki, strežniki, ki morajo ostati daleč od doma, v karanteni, in ki delajo brez predaha, pod izjemnim psihološkim pritiskom skrbi za bolnike, ki umirajo brez tolažbe svojih dragih.

Tedaj smo si vsi rekli: „Nikoli ne bomo pozabili tega, kar se je zgodilo.“ Danes poskušamo iti naprej, vendar virus ni poražen: v različnih državah EU se pojavljajo majhna ali velika žarišča in vsaka se nanje odzove po svoje, s svojimi ukrepi. Ravno zdaj, ko bi morala Evropska unija z veliko gospodarsko podporo, ki jo je vzpostavila za vse države, delovati složno in uskladiti prizadevanja posameznih držav, smo se zavedli, da je to še vedno težko. A v tej vojni ne moremo zmagati sami.

Glas sindikatov je bil v teh mesecih še glasnejši kot prej. Sindikat ni nek abstrakten pojem: to so delavci in delavke, ki državi postavljajo pravične zahteve za socialno enakost, dostojanstvo in spoštovanje. Tisti, ki so doživeli realnost v bolnišnicah, domovih starejših občanov, v trgovinah, v sektorju čiščenja, prevoznih dejavnostih, v podjetjih, kjer se kršijo osnovne pravice glede zdravja in varnosti na delovnem mestu, nam lahko dajo vedeti, kako bi bilo treba spremeniti gospodarski in socialni model, ki razkriva svoje omejitve in ogroža prihodnost naših zanamcev.

To je tisto, kar si želim za svoji hčerki, Ilario, ki študira v Milanu, in Miriam, ki dela v Barceloni: svet po njuni meri, ki bo ekološko, okoljsko in socialno trajosten.

DILYANA SLAVOVA: COVID-19 ME JE NAUčil, DA NE ZAVLAČUJEM Z ŽIVLJENJSKIMI PROJEKTI

Zaradi pandemije so meje v Evropi spet postale vidne, včasih celo znotraj držav. Lahko bi mislili, da se je zato obseg nadnacionalnega sodelovanja med regijami in mesti zmanjšal. Vendar se je pravzaprav zgodilo nasprotno.

Kako je bilo med omejitvijo gibanja v Bolgariji? No, za nekoga kot jaz, ki ima rad dinamične dejavnosti na prostem, je bilo težko. Bilo je veliko omejitev. Morali smo ostati doma, ven pa smo lahko odšli le med

odpiralnim časom prodajaln z nujnimi proizvodi, po nakupih hrane, zdravil ali gospodinjskih izdelkov. V trgovinah in pred njimi je bilo treba vzdrževati medsebojno razdaljo najmanj enega metra in pol. Bilo je precej zapleteno. Kadarkoli si odšel iz Sofije, je bilo treba izpolniti obrazec in navesti, zakaj in kam odhajaš. Obrazec si moral na zahtevo pokazati policiji.

Dobra stran tega je, da so postali ljudje precej bolj neodvisni in so začeli veliko bolj ceniti lokalno hrano in ponudnike ter krajše verige preskrbe s hrano. Povpraševanje po hrani s kmetij in hrani, kupljeni neposredno od pridelovalcev, se je povečalo. Pobude na lokalni ravni spodbujajo vrtnarjenje in pridelavo zelenjave in zelišč v majhnem obsegu.

Tržnice ostajajo odpre in predstavljajo tradicionalni kraj za prodajo živil, semen, sadik, sadja in zelenjave ter cvetja. To, da ostajajo odprte ob spoštovanju strogih varnostnih pogojev, prispeva k ohranjanju občutka normalnosti in znane rutine.

Lokalne akcijske skupine so bile dejavne tudi v gorskih regijah. Na svojih spletnih straneh so zbirale in delile koristne kontaktne podatke, s čimer so dodatno podprle lokalne proizvajalce hrane med epidemijo.

Ob spoštovanju različnih omejitev glede potovanj in stikov smo se morali vsi v moji organizaciji odpovedati številnim fizičnim sestankom in dogodkom, na katerih je sicer običajno lažje oblikovati pobude za sodelovanje in razširjati rezultate. Vendar omejitve še zdaleč niso ustavile naših dejavnosti. Še naprej učinkovito sodelujemo, da bi gorske regije postale še močnejše in odpornejše. V nekaterih primerih smo prilagodili svoje delovne načrte in zdaj razvijamo skupne rešitve za pomoč ranljivim regijam in mestom EU pri spopadanju s trenutnimi izrednimi razmerami.

Vzpostavili smo platformo, poimenovano „Podati roko“, za spodbujanje solidarnosti na podežlju. Platforma spodbuja solidarnost tako, da povezuje osebe, ki potrebujejo pomoč, s prostovoljci, ki so pripravljeni pomagati. Njene trenutne dejavnosti so osredotočene na pomoč ranljivim, invalidnim in starejšim osebam pri nakupovanju ali oskrbi na domu (kar ne vključuje osebne nege) ter na organiziranje varstva otrok za starše, ki morajo delati in za svoje otroke ne najdejo druge rešitve.

Na podeželskih in gorskih območjih so se razširile tudi številne druge pobude, kar kaže na odpornost in močan občutek vzajemne pomoči, ki se krepi v naših skupnostih. V tem času sem se naučila, da ne smem zavlačevati z življenjskimi projekti! V težkih časih pomaga, če si dejaven.

CLAUDINE OTTO: NA EVROPSKI RAVNI JE TREBA ZAGOTOVITI VEČJO NEODVISNOST OD GLOBALIZACIJE

Po razglasitvi omejitve gibanja so se ulice izpraznile. Najbolj je občutiti molk. Konec je dirk v službo, potovanj v tujino na dvourni sestanek, mestnega vrveža, avtobusa, ki zamuja... Tako kot mnogi drugi smo upoštevali to prisilno omejitev in se poskušali privaditi na nov način življenja. Če je bilo zame delo na daljavo enostavno, mož ni imel te možnosti, saj mu njegov poklic in infrastruktura tega ne dopuščata. Tako je moral kar nekaj noči prebedeti, saj je bilo rekordno število njegovih zaposlenih odsotnih. Strah se je razširil vsaj tako hitro kot virus.

Sedaj ko je prvi val mimo, se sprašujem, v kakšnem duševnem, družbenem in gospodarskem stanju se bomo izkopali iz te krize? Četudi je pandemija na novo razvrstila prednostna vprašanja in prinesla okoljsko ozaveščenost, smo bili tudi priča ravnanju posameznikov na nacionalni in svetovni ravni. Nihče v Luksemburgu si ni mislil, da bi bilo mogoče ponovno zapreti meje. Obmejni delavci so za državo bistvenega pomena, zaradi omejitve prostega gibanja pa nam je med drugim grozilo pomanjkanje negovalcev.

Kriza je tudi priložnost za razmislek o naši lastni ranljivosti. Ugotavljamo, da smo odvisni, in sicer ne le od negovalcev, temveč tudi od ravnanja drugih.

Za oživitev gospodarstva moramo delovati skupaj. Izogibati se moramo nacionalizmu in padcu gospodarstev, medtem ko nekatere države v imenu odpornosti govorijo o nacionalizaciji vrednostnih verig. Na evropski ravni je treba zagotoviti večjo neodvisnost od globalizacije. Kriza nam tako rekoč ponuja priložnost, da se za trenutek ustavimo in razmislimo o sebi.

RENATE HEINISCH: SKUPAJ NAD OSAMLJENOST

Kot farmacevtka sem se v tem času korone intenzivno posvetila vprašanju medicine spola. Pri COVID so razlike med spoloma izrazite ravno na področju duševnega zdravja.

Med bolniki na intenzivni negi in med mrtvimi je več moških kot žensk, zlasti med mladimi.

Od prepovedi gibanja pa pogosteje obolevajo mlade ženske, kar je pogosto povezano z njihovimi novimi vlogami: prekarno zaposlitvijo, delom s skrajšanim delovnim časom, več stiki, redkejšim delom od doma in nego.

Ponovno moramo razmisliti o vlogi žensk in starejših v družinah – diskriminirani so namreč tudi starejši. To bom vztrajno ponavljala.

V zadnjem času sem se o tem pogovarjala z družinskimi člani na klopci pred našo lekarno, ki so bili vsi veseli tega pogovora.

S ceste sem pozdravljala starejše, ki so bili na oknih svojih sob v domu za ostarele, pa tudi peli smo skupaj.

Odpraviti moramo osamljenost in podpreti svojce. Politika mora to upoštevati pri promociji delovnih mest na tem področju, do takrat pa moramo vsi biti v pomoč.

Poleg vsega tega sem govorila s starši o šolski problematiki in organizirala videokonference z učitelji na temo medijske pismenosti.

LAURE BATUT: STRAH, ODPORNOST IN POTEM?

Najprej sta prišla strah in osuplost

Resničen strah. Strah, ki je ohromil vse. Strah ki nas je zajel ob večernem zloveščem preštevanju mrtvih, da smo trepetali za naše bližnje, mlajše, starejše in najbolj ranljive. Strah, ki nas opominja, da se nad nami

prežeče razprostirajo temačne sence.

Osuplost nas je prevzela, ko smo uvideli, kako nepripravljene so bile osrednje zdravstvene službe v Franciji, ko so se zdravstveni delavci znašli v prvih vrstah, za njimi pa državljani, vsi brez osnovnih sredstev za zaščito ali zdravljenje. Osupli smo bili tudi, ko smo videli, da lahko družba v državi, kot je Francija, vključno z njenimi čezmorskimi departmaji, v trenutku ustavi vse svoje človeške dejavnosti ter izprazni mesta in šole, potem ko so vso zimo ulice preplavljale množice, ki so legitimno izražale svoje socialno nezadovoljstvo.

Nato se je svet, še bolj globaliziran zaradi pandemije, z omejitvijo gibanja razdrobil na množico posameznikov, ločenih drug od drugega. Pandemija je vse vrzeli še poglobila.

Vrnitev države

Naloga javnih služb, zlasti zdravstva, je skrbeti za ohranjanje življenja. Postopoma so prejele ustrezno opremo, včasih pa so ukrepi bolj spominjali na „šov“, na primer ko so nekatere bolnike prevažali z vlakom ali helikopterjem, namesto da bi jih prepeljali v zasebne klinike, ki so bile pripravljene pomagati.

Država je pomagala podjetjem, ki opravljajo osnovne storitve, kot sta oskrba in čiščenje, da bi lahko še naprej izvajala svoje dejavnosti in da bi življenje teklo naprej.

Njihovi zaposleni pa so bili v zelo različnem položaju, kar zadeva zaščito pred virusom, in niso bili sistematično nagrajeni.

Nato je prišla odpornost

Odpornost je prišla s povezanostjo – iz osnovnih potreb ali za zabavo – na primer profesorjev z učenci, prek omrežij, telefona, radia, televizije in medijev: treba je bilo zapolniti čas, ga organizirati in delati. Ljudje so vsak večer ob osmi uri z oken ploskali zdravstvenim delavcem, saj jim država ni dala pričakovanega priznanja.

Zaposleni so odkrili lastne inovacijske sposobnosti. Delo na daljavo, ki včasih nekaterim delavcem ni bilo odobreno, se je naglo razmahnilo. Straši, zlasti matere, so morali opravljati dvojno delo: svoje in učiteljsko.

Z vlogo sindikatov kot posrednikov med zaposlenimi, delodajalci in vlado se je vrnila legitimnost njihovega delovanja v državi. Upati moramo, da se jih ne bo samo poslušalo, marveč tudi slišalo.

Evropa

Presenetila nas je tudi Evropska unija oziroma prve izjave Komisije.

Napovedan je bil načrt, ki je dosti bolj obsežen od Marshallovega. Zapihal je svež veter obnove! Kakor vemo, pa so vlade in Parlament hitro našli izgovore za zavlačevanje.

Številni francoski mali trgovci z malo zaposlenimi in malo sredstvi pa so že bankrotirali, male restavracije so se prodajale z izgubo, propadli so mladi podjetniki, ki so komaj začeli poslovati. Banke zanje niso imele posluha. Zaposleni so upravičeni do nadomestila za delno brezposelnost do septembra, kaj pa potem? Kljub državni pomoči velika podjetja, kot sta Air France-KLM (s 7 milijardami EUR pomoči od Nizozemske in Francije) in Airbus, škandalozno odpuščajo zaposlene. Po poletju pa bo na trg dela prišlo še 700.000 mladih ...

Dan potem?

Vse bolj postaja podoben dnevu prej. Predvsem zato ker virus še vedno kroži, pa tudi zato ker se bodo reforme, ki so se izvajale „prej“, vrnile tudi „potem“, čeprav si svet dela v Franciji tega ne želi. Vlada državljanom zagotavlja, da z davki ne bo financirala 13-odstotnega upada BDP, kljub temu pa se to poletje še kar naprej vrsti odpuščanje zaposlenih, cene energije, prevoza, sadja in zelenjave itd. pa stalno rastejo.

Na podlagi izkušenj iz krize se bo spremenila organizacija dela. Za delo na daljavo ter delo prek platform in videokonferenc bo treba sprejeti ureditev, ki še ne obstaja. Po odpornosti je potrebna previdnost. Ali bo kriza pokazala, da tisti, ki so ekonomsko močnejši, vedno shajajo bolje, tisti z manj sredstvi pa vse bolj trpijo? V pariški regiji je bilo največ obolelih prav v najrevnejšem departmaju. Žal nič novega!

BENTE SORGENFREY: OSREDOTOŽILA SEM SE NA STVARI, KI SO MI V ŽIVLJENJU NAJPOMEMBNEJŠE

Ko je na Danskem 11. marca izbruhnila koronavirusna kriza, sem s sodelavci veliko truda vložila v to, da je prekinitev delovanja naših članov potekala brez zapletov. Številni zaposleni so morali delati od doma, spet drugi pa so v stresnih razmerah delali v bolnišnicah, domovih za nego in storitvenem sektorju, ki so ves čas krize delovali brez predaha. Potrebni so bili jasni odgovori in tesno sodelovanje s sodelavci.

Kot podpredsednica Evropske konfederacije sindikatov sem morala delati tudi s kolegi iz drugih držav. Zadovoljna sem, da smo 14. marca danska vlada in socialni partnerji sklenili tristranski sporazum o začasni

nadomestilih za plače. Sporazum zajema zaposlene v zasebnih podjetjih, ki so se znašli v hudih finančnih težavah zaradi COVID-19.

Podjetja so uporabila novo shemo nadomestil za plače, če so se odločila, da ne bodo uporabljala obstoječe ureditve, ki jim omogoča začasno odpuščanje zaposlenih brez plačila. Vzpostavljene so bile podpirne sheme za mala podjetja, samozaposlene in zaposlene v samostojnih poklicih. Nekateri deli sporazuma bodo kmalu potekali, zato se dogovarjamo, da bi ga nadomestili, tako da bi bili zaposleni še naprej zaščiteni.

Tudi jaz delam od doma in sem hitro postala večja uporabnica virtualnih orodij. Obdobje, ki sem ga preživela doma, bi bilo lahko zelo stresno zaradi negotove prihodnosti, a se je izkazalo, da sem se lahko popolnoma posvetila delu, več časa pa sem imela tudi za družino. Prepričana sem, da so ti zadnji meseci meni in mojim sodelavcem jasneje pokazali, kaj je naše osrednje poslanstvo, in prispevali k večji disciplini na sejah. Zame je bila to tudi priložnost, da sem se osredotočila na stvari, ki so mi v življenju najpomembnejše.

ARNAUD SCHWARTZ: ZDRAVSTVENA, OKOLJSKA, SOCIALNA IN GOSPODARSKA KRIZA: SODELUJMO V PRIZADEVANJIH ZA SVET, V KATEREM JE VREDNO ŽIVETI

Za odmik od nacionalističnega zapiranja in avtoritarnih teženj je odločilnega pomena sodelovanje na evropski ravni. Skupna prizadevanja

držav so nujna, če naj bi ustavili širjenje virusa in odpravili vzroke zanj ter njegove posledice, saj tudi prihodnje pandemije, tako kot onesnaževanje, podnebne spremembe in slabšanje biotske raznovrstnosti, ne poznajo meja. Evropa ima na voljo močne vzvode, s katerimi lahko splošni interes znova postavi v središče razvoja celine. Če bomo izboljšali zeleni dogovor, skupno kmetijsko politiko in večletni finančni okvir, lahko dosežemo bistveno preusmeritev evropskih in nacionalnih projektov in financiranja, da bo Evropa, prva svetovna sila, lahko ustvarila svet, v katerem je vredno živeti.

Dajanje prednosti sodelovanju namesto konkurenci, tako na individualni kot mednarodni ravni, ni lahka naloga. Veliko udobneje je zagovarjati lastne interese. Ob takšni skušnjavi se moramo spomniti, da nam kratkoročna vizija škodi: povrnila se bo kot bumerang s hudimi posledicami. Kriza je zgodovinskega pomena, izziv se zdi ogrožen in sami ga ne moremo obvladati.

Moj poziv je zato jasen: za izhod iz krize pozabimo na egoizem in sodelujmo v splošnem interesu. Pazite nase, na svoje drage, na neznance v stiski, na svet, v katerem živite. Poskusimo izkoristiti našo energijo za to, da bi našli izhod iz sedanje krize, kakršne še ni bilo, in postali še močnejši.

NOVICE EESO

[Isabel Caño Aguilar, podpredsednica, pristojna za komuniciranje: Samo na svidenje je](#)

Za vse napoči pravi čas. Zdaj je čas, da si rečemo na svidenje. Skupaj smo preživeli dve leti in pol: od aprila 2018 sem imela čast, da sem lahko na strani **Milene Angelove, podpredsednice, pristojne za proračun**, opravljala funkcijo podpredsednice, pristojne za komuniciranje.

To priložnost želim izkoristiti za to, da se vam, bralkam in bralcem *EESO info*, zahvalim za vašo zvestobo. Z vami smo delili najpomembnejše trenutke z naših dogodkov, seminarjev, razprav, pogovorov, plenarnih zasedanj – skratka, z vseh pobud, ki so zaznamovale mandatno obdobje EESO pod taktirko **predsednika Luce Jahierja**.

Imela sem srečo, da sem v direkciji za komuniciranje lahko sodelovala z odlično ekipo. Sodelavke in sodelavci, ki so me spremljali skozi celotno obdobje, mi bodo ostali v lepem spominu. Stiki z njimi so me bogatili in naučili so me, da pozorneje gledam na svet, ki nas obkroža. Z njimi sem sodelovala pri vseh pobudah v tem mandatnem obdobju. Brez njihovega dela, njihove požrtvovalnosti in navdušenja svoje naloge ne bi mogla opraviti.

Kolikokrat smo v praksi uresničili misel Hannah Arendt, da prava beseda ob pravem času prinese uspeh!

Ostali mi bodo mnogi spomini na srečanja, obraze in besede. Spomnimo se besed novinarjev s seminarjev, ki so potekali decembra, med drugim besed Andrewa Caruana Galizia, ki je pozval k svobodi izražanja, govora Marte Lempart, ki je ob podelitvi druge nagrade za civilno družbo v letu 2019 poljskemu ženskemu gibanju spregovorila o enakosti in ženske pozvala, naj bodo zmožne spreminjati svet.

Spominjam se nasveta medijskega dopisnika v Bruslju, ki smo ga povabili na seje komisije za komuniciranje COCOM: „Prisluhnite vašim članom, kajti vsak od njih ima zanimivo zgodbo.“

Izmenjave stališč, včasih zelo živahne, so napolnile dvorani v Atenah in Malagi, v katerih smo se sestali. Leta 2018 smo na seminarju v Atenah, zibelki demokracije, znova našli korenine naših evropskih vrednot. Leto pozneje smo se srečali na univerzi v Malagi, polni pobud mladih, in znova potrdili, da je Evropska unija projekt, ki ga je treba razvijati skupaj s civilno družbo.

Marca 2020 smo morali omejiti gibanje in na novo organizirati naše vsakodnevno delo. Zaradi pandemije smo začeli drugače delati in živeti. Odbor je zelo hitro reagiral in 17. marca objavil deklaracijo, v kateri smo pozvali k večji solidarnosti in skupnemu delovanju na evropski ravni, da bi se lahko uspešno soočili s posledicami pandemije.

Sodelovali smo z drugimi institucijami v boju proti krizi na socialnem, gospodarskem in političnem področju. Kot predstavniki organizirane civilne družbe smo enoglasno povedali, da bomo lahko samo skupaj dovolj močni za premostitev krize.

Kot direkcija za komuniciranje smo zagotavljali medijsko pokritost našega zakonodajnega dela, ki se ni nikoli ustavilo. Želeli pa smo tudi pokazati, kako si člani EESO v svojih državah in svojih organizacijah prizadevajo za preprečevanje negativnih posledic pandemije.

Naša rubrika „Dessine-moi“ (Nariši mi ...) je članicam in članom omogočila, da z nami delijo svoje občutke, razmišljanja in komentarje o času, ki je obstal, in o tem, kar so doživljali med pandemijo. Predvsem pa so nam tako ponovno „odkrili“ raznolikost Odbora in vseh dejavnosti, ki jih opravljajo predstavniki sindikatov, podjetniki in člani drugih organizacij civilne družbe.

Kmalu bomo odprli novo poglavje v zgodovini naše institucije. Vsem se vam zahvaljujem za vaše delo, zavzetost in predanost, zlasti pa za vašo pripravljenost za seznanjanje z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom.

Zahvaljujem se bralkam in bralcem *EESO info*, da so vedno napeto čakali na novice, članicam in članom, da so z nami delili svoja razmišljanja, skupinam, strokovnim skupinam, pa tudi prevajalkam in prevajalcem, ki so svoje delo kljub časovnemu pritisku opravljali natančno.

Velika zahvala gre naši ekipi v službi za medije za njeno učinkovitost in ustvarjalnost. Vedeli so, kako urejati naš izdelek, ki privablja vse več abonentov. Hvala kolegom iz enote za spletne informacije, ki so ustvarjanje *EESO info* obogatili z umetniškim pridihom in tehničnim znanjem.

Nikamor ne odhajam, ostajam z vami v vlogi članice. Še naprej bom goreča zagovornica vseh vaših dejavnosti, povezanih z obveščanjem in komuniciranjem.

Moje zadnje sporočilo, ki sem si ga sposodila od Alberta Camusa, je vodilo, za katerega upam, da se ga lahko držimo vsak dan: „Ustvarjati pomeni dvakrat živeti.“

Podpredsednica, pristojna za proračun, Milena Angelova: Izbor najboljšega načina delovanja

Evropska unija preživlja razgibane čase in odločilne trenutke. Ti zahtevajo usklajena prizadevanja in sinergijo vseh institucij, vseh deležnikov in vseh evropskih državljanov, da bi našli pravo strategijo, s katero bi Unija uspešno obvladala vse izzive in nastopila kot močan svetovni akter.

Evropski ekonomsko-socialni odbor ima v tem procesu pomembno vlogo kot edinstvena platforma, ki zbira in posreduje stališča delodajalcev, delojemalcev in organizacij civilne družbe o vseh vidikih, pomembnih za doseganje boljših rezultatov pri uresničevanju našega skupnega evropskega projekta.

Naloga ožjega predsedstva EESO je, da vodi Odbor, izbere najprimernejši način delovanja v posameznem mandatnem obdobju, določi skupne politične prednostne naloge in opredeli najboljši način za njihovo uresničitev. V čast in veselje mi je bilo, da sem bila skupaj s cenjenimi kolegi zadnji dve leti in pol lahko del teh prizadevanj. Naša skupna prizadevanja so temeljila na trdnem prepričanju, da ima vsak član EESO edinstvene kompetence, izkušnje in znanje ter služi kot vez s podjetji in državljani po vsej Evropi, hkrati pa tudi kot neposredna vez s svojo nacionalno organizacijo. Zato smo si prizadevali, da bi imeli vsi člani EESO najboljše okolje, pogoje in podporo, da bi lahko uresničili svoj potencial in da bi do izraza lahko prišla njihova ustvarjalnost ter da bi se njihovi prispevki lahko kar najbolje uporabili in združili v profesionalnih, reprezentativnih in uravnoteženih mnenjih. Naša prizadevanja so bila usmerjena v bistveno večjo prepoznavnost, bolj strukturirano spremljanje in promocijo našega dela po vsej Evropi – med evropskimi institucijami, institucijami držav članic, nosilci odločanja in partnerskimi organizacijami.

Ponosna in hvaležna sem, da smo s skupnimi močmi toliko dosegli, pri čemer smo se lahko zanesli na dobro delujočo in usklajeno ekipo, zavezano ustvarjanju enakih možnosti in pogojev za vse člane EESO, da lahko prispevajo k skupnemu uspehu Odbora pri izpolnjevanju njegovih nalog. Naslednjemu ožjemu predsedstvu želim veliko sreče v novem mandatu!

Umetna inteligenca: v zakonodaji EU bi bilo treba določiti varne meje za zelo tvegane aplikacije

Biometrično prepoznavanje za sledenje, nadzorovanje in odkrivanje čustev ne bi smelo biti dovoljeno v evropskem pristopu k umetni inteligenci, osredotočeni na človeka, je napisal EESO v [mnenju](#) o [beli](#)

[knjigi Evropske komisije o umetni inteligenci](#), ki ga je sprejel na julijskem plenarnem zasedanju.

Evropska komisija meni, da bi bilo treba aplikacijo umetne inteligence obravnavati kot aplikacijo z visokim tveganjem, če vključuje sektor z visokim tveganjem (zdravstvo, promet, energija in deli javnega sektorja) in uporabo z visokim tveganjem, z nekaterimi izjemami, ki jih je treba še opredeliti. O umetni inteligenci z visokim tveganjem bi lahko govorili le, če bi bila ta pogoja izpolnjena, zanj pa bi veljale posebne uredbe in strukture upravljanja.

EESO meni, da taka opredelitev lahko povzroči nevarne vrzeli.

Poročevalka za mnenje Catelijne Muller kot primer navaja politično oglaševanje na Facebooku. „Oglaševanje je sektor z nizkim tveganjem. Funkcija združevanja novic na Facebooku se tako lahko šteje za uporabo z nizkim tveganjem. Med volilnimi kampanjami pa smo bili priča, da ima lahko širjenje lažnih novic in globokih ponaredkov, ustvarjenih s pomočjo umetne inteligence, po Facebooku številne negativne posledice in lahko vpliva na to, kako ljudje volijo, pri čemer prihaja tudi do vmešavanja iz tujine.“

EESO meni, da bi bilo bolje pripraviti seznam skupnih značilnosti, ki se ne glede na sektor same po sebi štejejo za visoko tvegane.

Vztraja, da bi bilo treba prepovedati uporabo biometričnega prepoznavanja na podlagi umetne inteligence tudi za nadzorovanje, spremljanje, ocenjevanje ali kategoriziranje človeškega vedenja ali čustev. Catelijne Muller pri tem poudarja, da jo je treba prepovedati tudi zato, ker ni znanstveno dokazano, da lahko na podlagi tako pridobljenih biometričnih podatkov ugotovimo, kaj nekdo čuti.

EESO poleg tega svari pred nenadzorovanim razmahom tehnologije za spremljanje in sledenje, ki v boju proti koronavirusu prodira v našo družbo.

Catelijne Muller meni, da bi morale biti vse tehnike in pristopi v boju proti pandemiji tako robustni, učinkoviti, pregledni in razločljivi kot katere koli druge tehnike umetne inteligence za katero koli drugo situacijo. Spoštovati bi morali človekove pravice, etična načela in zakonodajo. Prav tako bi morali biti prostovoljni, saj bo veliko tehnik, ki so bile uvedene med krizo, postalo trajnih. (dm)

V strategiji EU za enakost spolov je treba obravnavati škodljive posledice krize zaradi COVID-19 za ženske

Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) poziva Evropsko komisijo, naj se čim prej loti izvajanja svoje nove strategije za enakost spolov skupaj z odpravljanjem škodljivega učinka pandemije COVID-19 na

enakost spolov, saj so se socialne in ekonomske razlike med spoloma še poglobile, povečalo se je nasilje nad ženskami, prav tako pa tudi različne oblike diskriminacije proti njim.

„Zaradi pandemije COVID-19 so ženske vse bolj izpostavljene nasilju, revščini, več oblikam diskriminacije in ekonomski odvisnosti. Strategijo bi bilo treba začeti izvajati nemudoma, da ženske ne bi več občutile teh škodljivih posledic pandemije,“ je dejala **Giulia Barbucci**, poročevalka za mnenje EESO o enakosti spolov, ki je bilo sprejeto na julijskem plenarnem zasedanju.

EESO je v mnenju izrazil prepričanje, da mora Komisija v strategiji upoštevati negativne posledice krize za enakost spolov in da je treba vidik spola vključiti v vse ukrepe za okrevanje, ki jih bodo sprejele države članice.

Soporočevalka za mnenje **Indrė Vareikytė** je poudarila, da imajo pri ustvarjanju in uveljavljanju stereotipov, ki porajajo predsodke o ženskah in še poglobljajo neenakosti, pomembno vlogo mediji.

Dejala je, da EESO poziva, naj se v naslednji indeks enakosti spolov, ki ga je objavil Evropski inštitut za enakost spolov (EIGE), vključi nov tematski poudarek: Mediji in oglaševanje. Mediji bi tako morali sprejeti kodekse ravnanja in druge ukrepe, ki prepovedujejo seksizem in odpravljajo stereotipe.

Uresničitev podnebne nevtralnosti bo močno odvisna od sposobnosti EU, da v prizadevanja vključi državljane

Uresničitev podnebne nevtralnosti bo močno odvisna od sposobnosti EU, da v prizadevanja vključi državljane. Reševanje podnebnih in okoljskih izzivov je postalo glavna prednostna naloga EU. Ker podnebne spremembe preraščajo v podnebno krizo, mora EU sprejeti temeljne spremembe za spodbujanje ekonomije blaginje.

Evropska komisija je v ta namen sprejela evropski zeleni dogovor in začela posvetovanje o vključevanju javnosti v evropski podnebni pakt.

Tako je EESO prejel zaprosilo, da poda smernice, kako na podlagi obstoječih struktur, kot so dialogi z državljani in skupščine, doseči želeno sodelovanje družbe pri uresničevanju ciljev trajnostnega razvoja, saj bo od tega odvisen uspeh vseh podnebnih ukrepov.

„Komisija ima pri izvajanju podnebnega pakta pomembno priložnost in dolžnost, da oblikuje inovativen pristop, ki bo ustrezal ukrepom, ki jih civilna družba, skupnosti, mesta in regije že izvajajo, jih podpiral in navdihoval,“ je poudaril Dimitris Dimitriadis, poročevalec za mnenje o evropskem podnebnem paktu.

Komisija je poleg tega v nedavno predstavljenih [evropskih podnebnih pravilih](#), ki določajo pravno zavezujoč cilj neto ničelne stopnje emisij toplogrednih plinov do leta 2050, predlagala, da se v zakonodajo EU vključi nov cilj za leto 2030.

„V obdobju okrevanja po krizi zaradi COVID-19 je bolj kot kdajkoli pomembno, da civilna družba in vlade združijo moči in se zavežejo k izvajanju podnebnih pravil. Pandemija je pokazala, da se s prizadevanji stvari resnično lahko lotimo bistveno drugače,“ je poudaril Jan Dirx, poročevalec za mnenje o evropskih podnebnih pravilih. (mr)

EESO se zavzema za izmenjavo podatkov o digitalnem in sodelovalnem gospodarstvu

EESO poziva države članice EU, naj se na evropski in mednarodni ravni bolj usklajujejo v davčnih zadevah, povezanih z digitalnim in sodelovalnim gospodarstvom. S tesnejšim usklajevanjem davčnih politik, ki se nanašajo na novi gospodarski sektor, ter pripravo instrumentov in delujočih rešitev bi lahko izboljšali izpolnjevanje davčnih obveznosti, zagotovili lojalno konkurenco in v celoti izkoristili potencial tega novega sektorja.

EESO sicer podpira sedanje sodelovanje med Evropsko komisijo, državami članicami EU in OECD/G20 pri tem vprašanju, vendar v mnenju, ki ga je plenarna skupščina EESO sprejela 15. julija 2020, kljub temu spodbuja države članice k iskanju rešitev na ravni EU, če v nasprotju z načrti do konca leta 2020 ne bo dosežen mednarodni sporazum in ga v bližnji prihodnosti tudi ni pričakovati. Odbor je predlagal jasne in usklajene obveznosti glede poročanja za podjetja digitalnega in sodelovalnega gospodarstva ter funkcionalen in sorazmeren sistem zbiranja in izmenjave podatkov na ravni EU, če bo prišlo do zamude pri doseganju mednarodnega sporazuma.

Poročevalka Ester Vitale je na plenarnem zasedanju EESO še posebej opozorila, da je treba nemudoma ukrepati. „Obdavčitev in davčne politike je treba prilagajati nenehnemu razvoju sodelovalnega gospodarstva. Mednarodne, evropske in nacionalne institucije se morajo učinkovito in hitro odzvati na vprašanja, ki se pri tem pojavljajo. Najbolje bi bilo, če bi rešitev našli na mednarodni ali celo svetovni ravni,“ je dejala poročevalka in poudarila, „da je treba sedanja davčna pravila in modele prilagoditi novemu poslovnemu okolju.“ (mp)

EESO podpira evropsko leto železnic 2021

Železnice bi morale v prihodnosti imeti pomembno vlogo pri mobilnosti v EU in postati osrednja oblika prevoza. Zato EESO z zadovoljstvom podpira predlog Evropske komisije, da se leto 2021 razglasi za leto železnic.

V mnenju, ki je bilo sprejeto na julijskem plenarnem zasedanju in ga je pripravil Alberto Mazzola, Odbor meni, da mora EU po eni strani več vlagati v železnice, ker je to skladno s cilji evropskega zelenega dogovora, po drugi strani pa mora izboljšati prepoznavnost železnic in sprožiti razpravo o potniških storitvah, ki bi zajemala tudi osebe z zmanjšano mobilnostjo, digitalizacijo in okoljsko vzdržnost.

V okviru evropskega leta železnic 2021 bodo železnice predstavljene kot prvovrsten primer pametne mobilnosti ter kot inovativen in varen načina prevoza, pri čemer bo cilj doseči širšo javnost, zlasti mlade. Projekti, razprave, dogodki, razstave in pobude, ki bodo organizirani po Evropi, bodo namenjeni državljanom,

podjetjem in javnim organom, z njimi pa se bo pojasnjevalo, zakaj so železnice privlačna in trajnostna možnost potovanja po Evropi, pri čemer bo poudarjen vseevropski vidik.

Poročevalec Mazzola je na plenarnem zasedanju poudaril, da bi morala biti ta pobuda tudi „priložnost za boljše seznanjanje, zlasti mladih Evropejcev, s privlačnimi kariernimi potmi na železnici. V ta namen se lahko podprejo skupne pobude s socialnimi partnerji, univerzami, akademsko skupnostjo na splošno in evropskimi mladinskimi organizacijami“. (mp)

EESO poudarja ključno vlogo trgovine pri spodbujanju trajnostnega okrevanja gospodarstva po krizi zaradi COVID-19

Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) je na julijskem plenarnem zasedanju sprejel [mnenje](#) o zadnjem letnem poročilu Evropske komisije o izvajanju sporazumov o prosti trgovini, ki se nanaša na leto 2018. V njem poudarja, da bo trgovina „ključno prispevala k spodbujanju trajnostnega okrevanja gospodarstva, imela pa bo tudi ključno vlogo pri omogočanju podjetjem, da ponovno vzpostavijo prekinjene vrednostne verige in jih reorganizirajo“. Hkrati obžaluje, da poročilo o izvajanju „praktično ne zajema“ dela, ki ga civilna družba opravlja na področju spremljanja.

EESO v mnenju poziva institucije EU, naj upoštevajo pomembna spoznanja, pridobljena v sedanjih razmerah. Med drugim je treba poskrbeti za to, da bodo svetovne dobavne verige postale odpornejše, bolj raznolike in odgovornejše, ter razviti močnejše instrumente, da bi zagotovili „trajnostnost trgovinske in naložbene strategije v vseh njenih razsežnostih“. EESO zlasti obžaluje, da poročilo o izvajanju „praktično ne zajema“ dela notranjih svetovalnih skupin v zvezi s spremljanjem učinka sporazumov na zaveze o trgovini in trajnostnem razvoju. Poziva k okrepitvi notranjih svetovalnih skupin, „da bodo lahko uspešno izpolnjevale naloge spremljanja“, ter izraža zaskrbljenost, „saj poglavja o trgovini in trajnostnem razvoju trenutno ne vključujejo zavezujočih orodij za izvrševanje“. (dgf)

Koronavirusna kriza: EESO meni, da bi morala podjetja v EU ponovno premisliti o svojem poslovnem modelu

Način poslovanja v Evropi in po svetu je treba spremeniti, vendar bi morali dolgoročni cilji EU glede trajnostne gospodarske rasti kljub krizi zaradi COVID-19 ostati temelj naše prihodnosti. Odbor je v mnenju o krepitvi trajnostne gospodarske rasti v EU, ki ga je pripravil **Philip von Brockdorff** in je bilo sprejeto na

julijskem plenarnem zasedanju, poudaril, da je kriza priložnost za ponovni premislek o načinu poslovanja podjetij iz EU in njegovo izboljšanje. Kriza ne sme biti izgovor za razvodenitev ciljev, ki so zapisani v evropskem zelenem dogovoru, strategiji za trajnostno rast za leto 2020 in evropskem stebru socialnih pravic.

Poročevalec **von Brockdorff** je med razpravo na plenarnem zasedanju dejal, da je „zaradi gospodarskih težav, ki jih je povzročila koronavirusna kriza, potrebna sprememba v načinu delovanja podjetij v EU in po vsem svetu. Dobavne verige so se izkazale za ranljive in jih je treba zavarovati. Gospodarski subjekti iz EU morajo ponovno razmisliti o strategijah dobavnih verig ter se osredotočiti na diverzifikacijo, pa tudi na ponovno uskladitev dobavnih verig med različnimi sektorji. Potrebna bo tudi neke vrste deglobalizacija sektorjev, vsaj ko gre za tista podjetja iz EU, ki proizvajajo osnovne dobrine. Ta bi morala razmisliti o selitvi proizvodnih obratov nazaj v Evropo.“

Če želimo v naslednjih letih doseči trajnostno rast, moramo preoblikovati evropsko gospodarstvo, pri tem pa upoštevati osnovne elemente, kot so okoljska trajnostnost, izboljšanje produktivnosti, pravičnost, socialni napredek in makroekonomska stabilnost.

Evropska unija mora prevzeti vidnejšo vlogo v svetovni trgovini, kar je bistveno za podjetja iz EU in njihove poslovne možnosti. Za globalna podjetja, ki delujejo na svetovnem trgu, je tudi bistveno, da so pogoji enaki na številnih področjih, kot so mednarodni delovni standardi, lojalna konkurenca in spoštovanje ciljev glede podnebnih sprememb. (mp)

Zaradi nenehnih sprememb je ogroženo dokončanje vseevropskega prometnega omrežja

Nenehno spreminjanje političnih prednostnih nalog držav članic EU je glavna ovira za pravočasno dokončanje projektov vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T). Pojavljajo se dvomi, ali bo jedrno omrežje možno dokončati do leta 2030. Na to opozarja informativno poročilo –

pripravil ga je **Alberto Mazzola** in je bilo sprejeto na julijskem plenarnem zasedanju EESO – z naslovom *Ocena smernic za vseevropsko prometno omrežje (TEN-T) za obdobje 2013–2020*.

Med glavnimi ovirami za dokončanje projektov TEN-T so ne le spreminjanje nacionalnih političnih prednostnih nalog, ki vpliva zlasti na čezmejne projekte, ampak tudi nasprotovanje državljanov in drugih deležnikov. To kaže, da so s politiko TEN-T povezana pomembna socialno-ekonomska vprašanja, pri katerih je treba obravnavati potrebe civilne družbe. Le če so organizacije civilne družbe vključene in je posvetovanje z njimi opravljeno dovolj zgodaj, je mogoče sprejeti ustrezne nadaljnje ukrepe in odstraniti ovire pri izvajanju projektov.

Poročevalec **Mazzola** je na plenarnem zasedanju dejal: „Strinjamo se s pomisleki deležnikov, ali bo jedrno omrežje mogoče dokončati do leta 2030, vendar menimo, da je ta cilj pomemben za spodbujanje držav članic k močnejšim prizadevanjem, in verjamemo, da bo do tega datuma mogoče dokončati več velikih čezmejnih projektov. Da bi izvajanje projektov potekalo na najustreznejši način, mora civilna družba sodelovati pri pripravi koridorjev in projektov ter jo tudi spremljati. Kjer je bilo to izvedeno v zgodnji fazi z

obsežnim informiranjem, projekti napredujejo precej dobro, sicer pa se srečujemo z močnim odporom dela prebivalstva.“ (mp)

Globalno segrevanje: EESO poziva k novim davčnim ukrepom za zmanjšanje količine CO₂

Novi davki in dodatni ukrepi v zvezi z emisijami CO₂ bodo v pomoč, vendar ne bodo zadostovali, saj se bo globalno segrevanje verjetno nadaljevalo, razen če bo mogoče že izpušeni CO₂ odstraniti iz ozračja. V mnenju, ki ga je pripravil **Krister Andersson** in je bilo sprejeto na julijskem plenarnem zasedanju, Odbor poudarja, da potrebujemo nov sistem, v katerem so emisije CO₂ ne le obdavčene, kar ima odvrtačni učinek, ampak jih je mogoče iz ozračja tudi odstraniti, shraniti in uporabiti

za druge namene.

Poročevalec **Andersson** je na plenarnem zasedanju dejal: „Pomembno je, da skušamo z obdavčitvijo doseči evropske cilje glede podnebne nevtralnosti, vendar potrebujemo še dodatna orodja. Bilo bi učinkovito, če bi lahko poleg zmanjšanja emisij CO₂ tudi odstranili CO₂ iz ozračja. Zato pozivamo k simetričnemu davčnemu pristopu, ki bi temeljil na naslednji strategiji: prihodke iz obdavčitve CO₂ bi lahko uporabili za dejavnosti odstranjevanja CO₂ iz ozračja.“

EESO tudi priporoča, da se z namenskimi naložbami razvija tehnologija za zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida ter zajemanje in uporabo ogljikovega dioksida na ravni EU in nacionalni ravni. Ti ukrepi bi pomenili dodaten korak k zmanjšanju učinka emisij CO₂, kar bi bilo v skladu s cilji trajnostnega razvoja ZN in Pariškim sporazumom. (mp)

Globalizacija brez regulacije vodi v vse večjo neenakost, meni EESO

Spodbujanje konkurenčnosti, inovacij in ustvarjanja delovnih mest bi moralo imeti prednostni pomen v okviru globalnega regulativnega sodelovanja prek prenovljenega sistema večstranskega trgovanja, je Evropski ekonomsko-socialni odbor

(EESO) poudaril v mnenju, ki sta ga pripravila Georgi Stoev in Thomas Student, sprejeto pa je bilo na julijskem plenarnem zasedanju EESO.

Motnje, kot je koronavirus (COVID-19), grozijo z zaustavitvijo svetovnega gospodarskega in družbenega življenja. Med njihovimi posledicami so recesija v ZDA, EU, na Japonskem in v drugih regijah po svetu, izjemno počasna rast na Kitajskem in ogromne izgube proizvodnje. Vlade morajo gospodarsko škodo odpravljati z davčnimi in monetarnimi politikami ter se soočiti s pričakovanimi spremembami gospodarske paradigme.

„Industrijski razvoj v Evropi ne sme postati žrtev nepoštenega gospodarskega, socialnega in okoljskega dampinga. To bi lahko resno ogrozilo evropsko industrijo in evropski socialni model,“ je dejal poročevalec za to mnenje **Georgi Stoev**. „Zaskrbljeni smo zaradi kritiziranja mednarodne trgovine in globalizacije ter širjenja populizma. Protekcionizem in nacionalizem ne moreta dati pravih odgovorov na gospodarske in socialne probleme,“ je dodal.

„Evropa nujno potrebuje nov projekt za notranje povezovanje, skupno gospodarsko, socialno (vključno z usklajevanjem javnega zdravja), davčno, energetske in okoljske strategije ter skladno trgovinsko politiko,“ je dejal soporočevalec **Thomas Student**. EESO meni, da bi moral zeleni dogovor združiti novo industrijsko strategijo in trgovinsko politiko z gospodarsko in regulativno politiko ter politiko konkurence v okviru obsežnih prizadevanj za ohranitev okolja, ne da bi s tem ogrozili enotni trg ter evropska podjetja in delovna mesta. Poleg tega bi moral določiti visoke okoljske cilje za industrijo kot celoto. (ks)

NOVICE SKUPIN

[EESO poziva k izboljšanju zaščitnih klavzul za kmetijstvo v trgovinskih sporazumih](#)

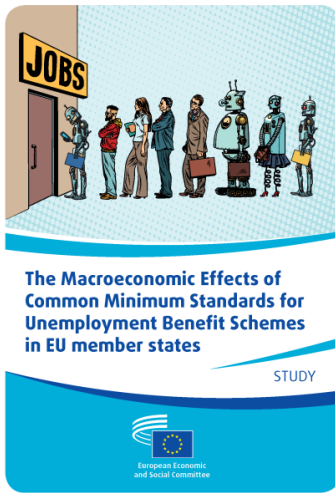
Pripravila skupina delodajalcev v EESO

Julijsko plenarno zasedanje je bilo priložnost za sprejetje mnenja na lastno pobudo o uvedbi zaščitnih ukrepov za kmetijske proizvode v trgovinskih sporazumih EU.

V tem mnenju, ki je bilo sprejeto, tik preden Evropska komisija začne pregled evropske trgovinske politike, je bil poudarjen geostrateški izziv za proizvodnjo živil ter potreba, da se zaščitijo proizvodne zmogljivosti vsake države, spodbujajo prilagojene kmetijske in trgovinske politike ter zagotavlja organizirana mednarodna trgovina za obvladovanje nihanja proizvodnje in trajnih pomanjkljivosti nekaterih geografskih območij.

Poročevalec **Arnold Puech d'Alissac**, član skupine delodajalcev v EESO, je dejal: „Razvoj zmogljivosti informacijske tehnologije danes omogoča uvedbo precej bolj učinkovitih ukrepov. Ti so lahko hitri, samodejni, sorazmerni in celostni, da se lahko z njimi zaščitijo sektorje, od proizvajalcev do potrošnikov.“

Poročevalec je še poudaril, da je „to tudi priložnost, da se v trgovinskih pogajanjih prizna koncept trajnosti, da ne bi prednosti pred evropskimi proizvodi imeli poceni uvoženi izdelki, katerih pogoji proizvodnje niso dovolj trajnostni. Upoštevač zeleni pakt je skladnost med okoljsko, kmetijsko in trgovinsko politiko bistvenega pomena.“

Kako bi se odzvalo gospodarstvo, če bi po vsej Evropi zagotovili skupne minimalne standarde za primer brezposelnosti?

Pripravila skupina delojemalcev v EESO

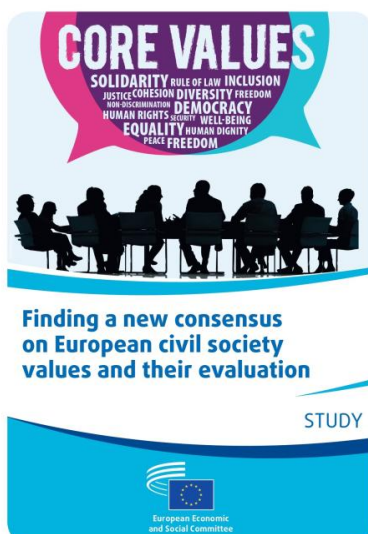
Zaradi sedanje pandemije koronavirusne bolezni je grožnja krize prerasla v globoko gospodarsko recesijo z največjim padcem BDP v času miru v zadnjem stoletju in z milijoni ljudi, ki so ostali brez zaposlitve ali so primorani opravljati delo s skrajšanim delovnim časom. Kljub temu, da so naši socialni sistemi odigrali pomembno vlogo pri blaženju večine posledic, so bili v splošnem na pandemijo enako slabo pripravljeni kot naši zdravstveni sistemi, saj so bili zaradi varčevalnih ukrepov po krizi

leta 2008 močno oslabljeni.

Poleg tega raven zaščite delavcev in njihovih delovnih mest ni za vse enaka, saj so najbolj prekarni delavci – na primer delavci s podjemnimi pogodbami in drugimi pogodbami, značilnimi za „nove oblike zaposlitve“ – pogosto izključeni iz tradicionalnih sistemov zaščite.

Pri nadomestilih za brezposelnost pa niso razlike le znotraj držav, ampak tudi med njimi: tako v upravičenosti do nadomestil in trajanju te upravičenosti kot tudi v višini nadomestila (v smislu deleža predhodnega dohodka iz dela) so ogromne razlike. V študiji, ki jo je naročila skupina delojemalcev, je bilo preučeno, kako bi se odzvalo gospodarstvo v EU kot celoti in v posameznih državah članicah, če bi imeli sistemi zavarovanja za primer brezposelnosti skupne minimalne standarde glede upravičenosti do nadomestil, trajanja te upravičenosti ter višine nadomestila. S pomočjo makroekonomskega modeliranja študija to hipotezo preverja glede na krizo iz leta 2008, celoten proračunski cikel in, kar je danes še bolj relevantno, glede na gospodarsko recesijo, ki je posledica pandemije.

Rezultati jasno kažejo, da bi bil učinek na gospodarstvo pozitiven, še toliko bolj, če bi se sprejeli drugi ukrepi socialne politike za zaščito delovnih mest in preprečitev nove gospodarske recesije. Celotno študijo in več podrobnosti lahko najdete [tukaj](#).

Objavljena študija o iskanju novega soglasja o vrednotah evropske civilne družbe in njihovi oceni, ki jo je naročila skupina Raznolikost Evrope v EESO

Pripravila skupina EESO Raznolikost Evrope

Ali organizacije civilne družbe v Franciji, Nemčiji, Italiji, Grčiji, na Madžarskem in na Poljskem na enak način razumejo vrednote, kot so demokracija, pravna država in solidarnost?

Po izsledkih nedavno objavljene študije o iskanju novega soglasja o vrednotah evropske civilne družbe in njihovi oceni, ki jo je po naročilu skupine Raznolikost Evrope za EESO pripravil Evropski politični center (EPC), organizacije civilne družbe v državah, zajetih v raziskavo, te vrednote večinoma opredeljujejo na enak način, res pa so v razumevanju solidarnosti večje razlike kot pri razumevanju demokracije in pravne države.

Študija je pokazala tudi, da organizacije civilne družbe priznavajo ključno vlogo, ki jo ima civilna družba pri krepitvi teh vrednot. Vendar se organizacije civilne družbe pri tem soočajo z različnimi izzivi, povezanimi zlasti z omejenim dostopom do financiranja, tehnološkimi in generacijskimi spremembami, predvsem pa z neprijaznim političnim okoljem. V vseh preučenih državah so za odnose med vlado in civilno družbo vse bolj značilne konfliktnost, politizacija in manj pripravljenosti za sklepanje kompromisov. Organizacije civilne družbe na jugu in vzhodu Evrope svoj položaj, dojemanje vrednot in obete za prihodnost ocenjujejo manj pozitivno kot organizacije civilne družbe na zahodu Evrope.

Da bodo organizacije civilne družbe lahko še naprej zagovarjale vrednote Evropske unije, bodo po ugotovitvah študije v prihodnje potrebni sodelovanje in inovacije na vseh ravneh, tako na strani civilne družbe kot na strani vlad.

Predsednik skupine Raznolikost Evrope v EESO **Arno Metzler** je predstavil študijo na spletni tiskovni konferenci 2. septembra skupaj z avtorjema študije in političnima analitikoma EPC **Corino Stratulat** in **Paulom Butcherjem**.

Na spletišču EESO boste našli več informacij o predlogih in priporočilih organizacij civilne družbe in raziskovalne skupine, ki so predstavljeni v študiji. Na istem mestu boste našli tudi študijo in njen povzetek ter z njo povezano sporočilo za javnost.

Uredniški odbor

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Avtorji prispevkov

Daniela Marangoni (dm)
David Gippini Fournier (dgf)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katharina Radler (kr)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Marco Pezzani (mp)
Margarida Reis (mr)
Margarita Gavanis (mg)

Splošna koordinacija

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Naslov

Evropski ekonomsko-socialni odbor
Stavba Jacques Delors, Rue Belliard/
Belliardstraat 99, 1040 Bruxelles/Brussel,
Belgique/België
Tel. +32 2 5469476
E-naslov: eescinfo@eesc.europa.eu

EESO info izide devetkrat letno ob plenarnih zasedanjih Odbora. Na voljo je v 23 jezikih.
EESO info ni uradno poročilo o delu EESO. Ti dokumenti so objavljeni v Uradnem listu Evropske
unije in drugih publikacijah Odbora.
Reprodukcija je dovoljena z navedbo vira (EESO info) in pod pogojem, da se povezava pošlje uredniku.).

09/2020